

Csillagkapu az ÓSZ-ben?

Suhai György

2019.11.15.

Tudtátok, hogy az oltáron égő tűz egy "csillagkapu" volt? Ez biztosította az "átjárást" a menny és föld között, a látható és láthatatlan dimenzió, azaz a szellemi világ és a fizikai világ között.

Az ÓSZ-i kultusz beindulásakor maga Isten "nyitotta ki" ezt a csillagkaput. Azt olvassuk, hogy a mennyből/Istentől alászálló tűz gyújtotta lángra az égőáldozati oltárt (3 Móz 9:22-24). Ezt a tüzet azután folyamatosan életben kellett tartani és nem szabadott hagyni, hogy kialudjon (3 Móz 6:12-13). Ezáltal a tűz által "kerültek át" az áldozati állatok a földről a mennybe. Isten a tűz által tette magáévá, vette magához, szó szerint: "megette" a földön felajánlott áldozatokat (héb. *ákal* – megeszi, megemészti, 3 Móz 6:10; 9:24; 1 Kir 18:38). A tűz által "vitték át" (héb. *haabír*) Izráel fiai az ő áldozataikat Istennek¹. A tűzzel elégetett áldozatok Isten eledele, „kenyere” voltak (3 Móz 3:11, 15-16; 21:6, 8, 17, 21-22; 4 Móz 28:2; Ez 44:7).

Jó példa erre Gedeon elhívása is, amikor az Úr Angyala (Isten) megjelenik neki és Gedeon megvendégeli őt (kecskesültet, húslevest és pogácsát készít neki és elé teszi egy kősziklára). És azt olvassuk, hogy az Úr Angyala „megérintette a húst és a kovásztalan kenyeret, és tűz jött ki kősziklából és megemészttette [szó szerint: „megette”] a húst és a kovásztalan kenyereket.” (Bír 6:21). A tűz által ette meg, vitte át, tette magáévá Isten Gedeon felajánlását.

Izráel népe azonban nem csak az ő Istenüknek ajánlott fel áldozati táplálékot tűz által, hanem idegen isteneknek is, mint pl. a Moloknak (Ez 16:19)! Az izraeliták a csecsemőiket is szó szerint „átvitték a tűzön a Moloknak” (2 Kir 23:10), azaz a tűz által kerültek át a szellemi dimezióba és lettek a Moloké, a Molok azaz a sátán, sátáni fejedelemség eledelivé ezek a csecsemők. A sátánisták is mindmáig a pénzük elégetésével "adják oda" a tizedüket sátánnak. Az égőáldozati oltárt nem véletlenül nevezi a Szentírás "az Úr asztalának" (Mal 1:7). Pál, ennél a képnél maradva figyelmeztet, hogy nem ehetünk és ihatunk egyszerre a démonok/ördög és az Úr sztaláról is (1 Kor 10:21), el kell döntsük, hogy melyik Istennel "eszünk együtt", azaz vállalunk asztal-közösséget, azaz melyik csillagkaput használjuk a láthatatlan dimenzióval történő kapcsolat ápolásában. Csak az Isten által gyújtott tűz által kerülhetünk kapcsolatba az élő Istennel. Minden idegen tűz a sátánnal hoz bennünket kapcsolatba.

Ez azért is izgalmas gondolat, mert Pünkösdkor ugyancsak tűz szállt alá az égből, az ÓSZ-i kultusz beindulásához hasonlóan, még hozzá a Szentlélek tüze, ami nem megemészttette („megette”), hanem betöltötte a tanítványokat (Apcsel 2:1-4). Isten bezárta az ÓSZ-i csillagkaput és egy újat nyitott. Ez ismétlődik meg minden egyes ember újjászületésekor. Vagyis továbbra is a tűz a csillagkapu! Ma is a tűz kapcsol össze bennünket, földön élő hívőket a mennyel, Isten mennyei, szellemi dimenziójával. Ezért mondhatja Jézus, hogy újjászületés (Szentlélek), azaz a csillagkapu megnyitása nélkül senki sem láthatja Isten országát (Jn 3:3),

1. Egészen pontosan, az áldozatok "kövérje", azaz a legjobb része volt az Úr része, eledele (3 Móz 3:15-16), az egészen az Úrnak elégetett áldozatot (égőáldozat) kivéve (3 Móz 1), a többit a papok és a lévíták ették meg a szentélynél (3 Móz 6:16) és volt egy olyan áldozat (a békeáldozat), amiből az izreliták is ehettek (3 Móz 3, 7).

azaz senki sem kerülhet kapcsolatba Isten mennyei dimeziójával. Ma is tűz által tesz magáévá bennünket Isten. És, ami legalább ennyire fontos, mi is a tűz által tehetjük magunkévá a menny kifogyhatatlan erőforrásait és kapjuk meg mindazt, ami az Istené, beleértve Isten szeretetét (Rm 5:5) és a Lelki ajándékokat is! Mert minden jó és tökéletes ajándék onnan felülről száll alá (Jak 1:17). Isten megáldott bennünket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban (Ef 1:3). A Szentlélek tüze közvetíti, teszi elérhetővé, adja át számunkra ezeket az ajándékokat és áldásokat (2 Kor 2:12). Ezért elképesztően fontos hogy ez a tűz se aludjon ki soha a mi személyes és gyülekezeti életünkben se. "A Szentlelket meg ne oltátok", se „meg ne szomorítsátok!” (1 Thessz 5:19; Ef 4:30)! Vigyázzunk, hogy "be ne zárjuk" az Isten által megnyitott csillagkaput, a mi személyes életünkben! - figyelmeztet Pál.

A tűz ugyanakkor az ítélet tüze is volt (4 Móz 16:35). Nádáb és Abihu idegen, azaz nem az oltárról vett tüzet vittek be a Szentsátorba és ezért azonnal meghaltak (3 Móz 10:1-2). Nem lehet idegen, azaz a saját magam által gerjesztett tűzzel szolgálni Istennek! Ez nem kedves Isten előtt és nem is fog menni hosszú távon az ilyen szolgálat. Mégis de sok keresztyén próbál szolgálni és hívő életet élni úgy, hogy nem a Szentlélek, Isten által meggyújtott tűzével szolgál és él, hanem saját maga próbál "testből", emberi lelkesedésből tüzet gerjeszteni magában. Ez egyenes út a kiégéshez! Ezért tehát mindent eldöntő kérdés, hogy van-e bennünk Szentlélek, nyitva van-e a mi életünkben is ez a csillagkapu. Tapsztaljuk-e a Lélek egyértelmű, természetfeletti munkáját, megnyilvánulásait, ajándékait az életünkben vagy sem. Ezért tartom fontosabb kérdésnek azt, hogy valaki újjászületett, azaz Lélek által született-e, mint azt, hogy "megtért"-e, azaz hozott-e egy döntést Krisztus mellett. Az előbbi csak és kizárólag az Isten Lelkének köszönhető, az utóbbi lehet csupán egy tisztán emberi cselekedet is.